

— СУЧАСНА ГОСТРОСЮЖЕТНА ПРОЗА —

Володимир
ЄШКІЛЄВ

ФАРЕНГО

Книга 3

ГОЙДАЛКА

Харків
«Фоліо»
2018

Частина перша

ПОЛЮВАННЯ НА БОГА

1

*Ліфанійський космопорт (локація Ліфанія-шоста),
планета Тіронія (3KB22:4),
система зірки Хаябуси (HD10647).
11 юна 417 року Ери Відновлення.*

Як і багато століть тому, процедуру зустрічі корабля визначав окремий протокол, затверджений місцевою службою Головного техника. Йдучи підземним тунелем, що з'єднував приміщення логістичної служби з ангарами та вантажними платформами, Корпач згадав, що техніки називали протокол «графіком прибуття».

«Чому ж тоді ми називаємо цей чортів графік циклограмою?» — запитав Корпач в невідомій Сутності, що зачаїлася у внутрішній темряві його свідомості. Й сам собі здивувався. Колись Сутність здавалась ворогом, що зачаївся в засідці. А сьогодні він спілкувався з нею, як з доброю приятелькою. Запитував усякі бздури.

Дивний сьогодні день, подумав він, однозначно дивний. Крижана легкість наповнювала веселим ритмом і бадьорила кожний м'яз. Він давно не відчував такого. Цілий фестиваль всередині — й без жодного стимулятора, без коктейлів з окультної музики, грибів та штучної активації центрів задоволення. Добрий настрій безкоштовно, за просто так. Дарунки незримих Сил — інакше й не скажеш.

Він відчув, що Сутність погодилась і з його здивуванням, і навіть зі згадкою про вищі Сили.

Це зацікавило Корпача.

Мешканка його внутрішньої безкінечності щойно визнала існування мешканців безкінечності зовнішньої. Й навіть гмикнула щось нерозбірливо-солідарне.

Демон, що вірує в богів. Прикольно.

Він посміхнувся.

Якби місцевий психометричний контроль дізнався про Сутність, оператор-логістик Вукі Корпач негайно залишився б без роботи. Й, відповідно, без житлового простору і соціального пакета, належних працівникові космопорту. Але незримі щупальця та ментальні зонди тіронійського контролю, на його щастя, не були всемогутніми й багато до чого не дотягувались. Наприклад, вони за довгі роки так і не дотягнулись до вмонтованих у череп Корпача імплантів доповненої реальності, заборонених цивільним ще за доби Отців-відновлювачів. Оператор десь чув, що кожний другий тіронієць користується такими імплантами, злісно порушуючи кілька місцевих та імперських законів.

Саме тут, у підземному лабіринті, доречно було скористатись помічними імплантами. Корпач активував їх швидким подвійним примруженням лівого ока. Картина навколишнього світу змінилась. Перед очима оператора-логістика висвітилися індикаційні лінії та шеренги кольорових позначок. Вони підказали йому, що температура у тунелі дорівнює двадцяти чотирьом за Цельсієм, що тиск штучної атмосфери на десять мілібарів нижчий від норми, що ізоляція силової магістралі у трьох місцях прогризена невідомими шкідниками, а у бічному проході відбувається несанкціонована біологічна активність. Параметри останньої вказували на присутність зграї щурів-мутантів.

Нічого незвичного.

Корпач увімкнув пристрій з відлякуючим репелентом. Від його поясу відокремився невеличкий модуль-розпилювач. Покружляв

навколо, розсіяв сполуку на перехресті тунелів й знов повернувся до поясного гнізда. Щури миттю повтікали, залишаючи на індикаторі позначки холонучих теплових слідів. Корпач повідомив технічну службу про пошкодження магістралі, заглянув до найближчого коридору — радше для проформи, аніж з підозри — й не знайшов там жодного блудняка.

Все ще відчуваючи в тілі бадьорий ритм, він рушив до ангару й далі — до брами вантажної платформи. Конденсат набрякав важкими краплями на вентиляційних трубах, хлюпав під підшвами й примножував скупі відблиски світла. Невдовзі брама відкрилась операторові у всій своїй величі: висока, масивна плита царювала над простором порталу. Вона підносилась над транспортною рампою, підсвічена габаритними вогнями та люмінофорами кранів-тельферів. Її силові ребра здавались відрогами стрімкої скелі. Темно-сірий кераміт наче всотував у себе світло, згущуючи нічні тіні. Світло, що лилось з високої стелі, відстрибувало від цих тіней, як щойно мутанти відстрибували від репеленту.

Корпачеві завжди здавалось, що в темних кутах порталу чаїлись привиди. Астральних істот він не боявся. Його піввіковий життєвий досвід свідчив, що люди небезпечніші за привидів та хижу космодромну фауну. Принаймні тут, на Тіронії.

Але стоп.

Він вже не один.

Вузьке обличчя.

Вузькі стегна.

Вузькі ступні.

Технік Танга з'явилася, як і завжди, несподівано. Вона, не без специфічної грації, відокремилась від здоровенного шматка темряви, що ховався між силовими елементами рампи. Колись Корпача драгували котячі рухи та похмура вдача цієї мовчазної єврокитайки. Проте згодом він змінив свою думку про неї. Серед тіронійських контрабандистів Танга зажила слави крутої і таланитої отаманши, якій щастило обходити пастки митників і Джи Тау. Суха, як тріска,

невисока та гнучка, вона здавалась підлітком, котрого заради жар-ту одягнули у комбінезон з емблемами служби Головного техніка.

— Працюємо вдвох? — запитав у отаманши Корпач, дивлячись, як неквапно, з урочистою солідністю великого механізму, розходяться стулки брами.

Танга, не кажучи ані слова, увімкнула індикаційну голограму. Судячи з усього, це мало правити за позитивну відповідь. Голограма спалахнула в повітрі райдужним кубиком, розгорнулась в екран і завила перед її обличчям. Синювате мерехтіння перетворило жінку на ожилого мерця з пригодницької симуляшки.

Гнучкі пальці єврокитайки пробігли екраном, ледь занурюючись до його тривимірності, а губи стиснулись у тонку лінію.

Вона ввела код готовності терміналу до прийому «човника».

Кивнувши задля порядку, Корпач рушив до брами. Забороло його шолому закрилося за мить до того, як компресори припинили виштовхувати з ангара тіронійське повітря. Одночасно зачинилися мембрани тунелей, що вели до приміщень космопорту. На трубопроводах, наче листя на земних рослинах, затріпотіло лусковиння термічної ізоляції. Атмосфера пустельної планети з тихим шерехом увійшла до ангара і заповнила всі його закутки. Металеві поверхні миттєво вкрила паморозь, калюжі на підлозі взялись кригою. Зовнішній тиск різко впав, оператор відчув легкий поштовх у скронях і напругу комбінезона, оболонка якого тепер уповільнювала рухи там, де дію суглобів не підсилювала механіка екзоскелета.

Корпач відчув, як прискорилось серцебиття, як судом стиснула скроні. Зміна атмосфери приводила з собою древні тіні. Разом із тіронійським повітрям і тіронійським морозом до земних споруд входили чужі привиди. Корпач здогадувався, що він відчуває їх завдяки Сутності. Колись це насторожувало оператора, але з часом він звик. Привиди не шкодили, тримались відсторонено і коректно. Можливо, земні колоністи їх не цікавили. Можливо, й самі привиди не були тубільцями. Минуле планети й тепер, після двох з половиною століть

колонізації, залишалось для есперів¹ суцільною загадкою. Офіційна імперська наука тут нічим не могла зарадити. Для неї Тіронія була планетою з примітивною грибковою біосферою без явних ознак догуманоїдної колонізації. Хоча еспери одностайно свідчили про її давню астральну населеність, представники академічних кіл лише знизували плечима. Для зміни їхньої позиції потрібні були матеріальні залишки викопних цивілізацій.

А залишків не знаходили.

Над космопортом панувала ніч, темряву якої розсіювало світло найменшого з супутників Тіронії — попелясто-срібної Шарлотти та принагідне сяяння блакитних зірок. Ці світила належали до Скупчення Белефора, що з'явилося над східним обрієм на знак близького світанку. Згідно з циклограмою орбітальний «човник» мав от-от притіронитись. Без імплантатів Корпач не зміг би роздивитись вкритий ультраточним лаком корабель, але реальність було доповнено рухливою червоною рамкою, котра послужливо виокремила темну крапку, що стрімко бігла посадковою дистанцією.

Ультраточне на чорному, огорнуте чорнотою ночі.

Обабіч рамки висвітилися позначки швидкості корабля та поточні параметри планетної атмосфери. Оператор зазначив про себе, що вітер дме від гірського пасма, а не навпаки. Атмосферний тиск був значно нижчим за середні значення.

«Насувається пилова буря», — зрозумів він і пробіг поглядом шеренги протиштурмових екранів. Ще одна рамка вистрибнула з-за поля зору й позначила найближчу щоглу. Навіть з такої відстані Корпач помітив сполохи статичних розрядів на її верхівці. До бурі лишалися лічені години.

Світанку працівники космопорту не побачать, на зміну ночі прийде темрява пилових хмар.

¹ *Еспер* — людина з підвищеним рівнем чутливості до тонких рівнів реальності. Від аббревіатури ESP (Extrasensory perception) — екстрасенсорна діяльність.